

ຫລັກສູດການສຶກສາດ້ານຊີວະນາໆພັນກະສິກໍາ

ຫລັກສູດການສຶກສາດ້ານຊີວະນາໆພັນກະສິກໍາ ໄດ້ຖືກຮັບຮອງເອົາ ໂດຍ ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ, ໄດ້ມີຜົນສໍາເລັດເປັນຢ່າງດີຕໍ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ຈົນສາມາດຂະຫຍາຍການຮຽນການສອນອອກໄປສູ່ໂຮງຮຽນສາມັນໃນເມືອງອື່ນໆ. ຫລັກສູດນີ້ເກີດຂຶ້ນເປັນໄປຕາມຄວາມມັ່ງຫວັງ ແລະ ຕັ້ງໃຈ ຂອງ ຄູອາຈານ, ນັກຮຽນ ແລະ ພໍ່ແມ່ນັກຮຽນ.

ໜ້າວຽກປະຈຸບັນ

- ໄດ້ຮຽບຮຽງ ແລະ ຈັດຜັມອອກສອງຫລັກສູດການສຶກສາດ້ານຊີວະນາໆພັນກະສິກໍາໃຫ້ແກ່ບັນດາຄູອາຈານ ຊຶ່ງທັງໝົດແມ່ນໄດ້ຖືກອານຸມັດຮັບຮອງເອົາ ຈາກ ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ.
- ໄດ້ຈັດໃຫ້ມີການຮຽນການສອນຢູ່ໃນ 31 ໂຮງຮຽນ ໃນ 4 ເມືອງ ແລະ ຢູ່ໂຮງຮຽນການສຶກສານອກລະບົບ 5 ແຫ່ງ.
- ມາເຖິງປັດຈຸບັນນີ້ມີນັກຮຽນ 3,002 ຄົນ, ໃນນັ້ນມີນັກຮຽນຍິງ 1,519 ຄົນ ທີ່ໄດ້ຮຽນ ແລະ ນໍາໃຊ້ຫລັກສູດການສຶກສາດ້ານຊີວະນາໆພັນກະສິກໍາ.
- ຫລັກສູດຊີວະນາໆພັນກະສິກໍາໄດ້ສອນໃຫ້ແກ່ຜູ້ໃຫຍ່ 183 ຄົນ, ໃນນັ້ນເປັນເພດຍິງ 92 ຄົນຢູ່ໂຮງຮຽນການສຶກສານອກລະບົບ.
- ຄູອາຈານ 110 ທ່ານ, ໃນນັ້ນ ເປັນເພດຍິງ 66 ທ່ານ ທີ່ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມ ກ່ຽວກັບ ຫລັກສູດຊີວະນາໆພັນກະສິກໍາ ແລະ ວິທີການສິດສອນ.

ເນື້ອໃນບັນຈຸໃນຫລັກສູດ

- ຫລັກສູດການສຶກສາດ້ານຊີວະນາໆພັນກະສິກໍາ ສໍາລັບ ໂຮງຮຽນປະຖົມ ແມ່ນແນໃສ່ດ້ານຄວາມໝາຍສໍາຄັນຂອງ ຊີວະນາໆພັນກະສິກໍາ.
- ຫລັກສູດການສຶກສາດ້ານຊີວະນາໆພັນກະສິກໍາ ສໍາລັບໂຮງຮຽນມັດທະຍົມ ແມ່ນແນໃສ່ ສິ່ງທ້າທາຍທີ່ກໍາລັງປະເຊີນໜ້າຕໍ່ກັບການອານຸລັກຊີວະນາໆພັນກະສິກໍາ.
- ເຄື່ອງມືການສິດສອນ, ຮູບແຕ້ມ ແລະ ຄຸ້ມ ແມ່ນໄດ້ບັນຈຸໃສ່ໄວ້ໃນ ຫລັກສູດການສຶກສາດ້ານຊີວະນາໆພັນກະສິກໍາ ໃຫ້ແກ່ ຄູອາຈານ.
- ຫລັກສູດການສຶກສາດ້ານຊີວະນາໆພັນກະສິກໍາ ໄດ້ນໍາໃຊ້ສິດສອນເປັນເວລາ 2 ຊົ່ວໂມງ ຕໍ່ ໜຶ່ງອາທິດ, ລວມທັງພາກທິດສະດີ ແລະ ພາກປະຕິບັດຕົວຈິງ.
- ໄດ້ສ້າງສູນວາງສະແດງຊັບພະຍາກອນຊີວະນາໆພັນກະສິກໍາຂຶ້ນຢູ່ໃນ 8 ໂຮງຮຽນ, ໃນນັ້ນຢູ່ ເມືອງພູກຸດ 5 ໂຮງຮຽນ ແລະ ຢູ່ 3 ເມືອງອື່ນອີກ 3 ແຫ່ງ.

ໂອກາດ

- ການຂະຫຍາຍຫລັກສູດການສຶກສາດ້ານຊີວະນາໆພັນກະສິກໍາ ອອກໄປສູ່ໂຮງຮຽນອື່ນ ແລະ ໃນເມືອງອື່ນ.
- ສືບຕໍ່ປັບປຸງຍົກລະດັບ ຫລັກສູດການສຶກສາດ້ານຊີວະນາໆພັນກະສິກໍາ ໃຫ້ດີຢູ່ຂຶ້ນ.
- ສະໜອງເຄື່ອງມືການສິດສອນ ແລະ ສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ເພີ່ມຕື່ມ.
- ຂະຫຍາຍເຂົ້າໄປໃນ ລະບົບການສຶກສານອກລະບົບສໍາລັບ ຊາວໜຸ່ມ ແລະ ຜູ້ສູງອາຍຸ.



Schweizerische Eidgenossenschaft
Confédération suisse
Confederazione Svizzera
Confederaziun svizra

Swiss Agency for Development
and Cooperation SDC

ກິດຈະກຳບູລິມະສິດເພີ່ມຕື່ມທີ່ ແຂວງ ພະຍາຍາມໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນສິ່ງເສີມ:

- **ຢາພື້ນເມືອງ:** ຍັງຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ເຮັດສະໜັບສະໜູນເຮັດການອະນຸລັກແຫວ່ງທີ່ເກີດພືດເປັນຢາ, ສ້າງລະບຽບການຄຸ້ມຄອງ, ການເກັບກູ້, ການປຸງແຕ່ງ ແລະ ການຕະຫລາດທີ່ເປັນເອກະພາບໃຫ້ແກ່ຊຸມຊົນ.
- **ການລ້ຽງປາໃນນາເຂົ້າ:** ເປັນວິທີການປະຕິບັດກັນມາແຕ່ບຸກຄົນນະບານແລ້ວ ຢູ່ໃນ ອາຊີ ແລະ ສາມາດເຮັດໄດ້ຮ່ວມກັບວຽກຄຸ້ມຄອງສັດຕູພືດແບບປະສົມປະສານ (IPM) ຢູ່ໃນນາເຂົ້າ.
- **ປ່າໄມ້ບ້ານ:** ຕິດພັນກັບ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງຫລາຍຊະນິດ, ປ່າໄມ້ບ້ານຕ້ອງໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນດ້ານການອະນຸລັກ, ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການຕະຫລາດຂອງເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ.
- **ເຫັດ:** ເຫັດປ່າແມ່ນມີຄວາມອຸດົມບູນຫລາຍ ແຕ່ຍັງຕ້ອງໄດ້ເຮັດການຊ່ວຍເຫລືອເຂົ້າໃນການປົກປັກຮັກສາສະຖານທີ່ບ່ອນເຫັດເກີດ, ເຮັດການຈັດຕັ້ງກຸ່ມ ແລະ ການຕະຫລາດ.
- **ວັງສະຫງວນ:** ຂະຫຍາຍຂອບເຂດວັງສະຫງວນອອກ ໃຫ້ກວມເອົາແຄມຕາຝັ່ງທີ່ຢູ່ຕິດກັບວັງສະຫງວນ ແລະ ໃຫ້ຕິດພັນກັບການທ່ອງທ່ຽວ.
- **ຊາປ່າ:** ຕົ້ນຊາດັ້ງເດີມ ເປັນແຫວ່ງ ສໍາຫລັບຂະຫຍາຍການຜະລິດຊາ ແຕ່ຍັງຕ້ອງໄດ້ປົກປັກຮັກສາ, ແລະ ຕ້ອງໄດ້ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫລືອດ້ານການຈັດຕັ້ງກຸ່ມ ແລະ ການຕະຫລາດທີ່ເປັນເອກະພາບ.
- **ການລ້ຽງໄກ່ພື້ນເມືອງ:** ໄກ່ພື້ນເມືອງເປັນທີ່ນິຍົມກັນຫລາຍ ແລະ ສາມາດສ້າງລາຍຮັບໃຫ້ແກ່ຄອບຄົວຫລາຍຂຶ້ນໂດຍການນໍາໃຊ້ວິທີການຄຸ້ມຄອງຈັດການທີ່ດີ.

ຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມ

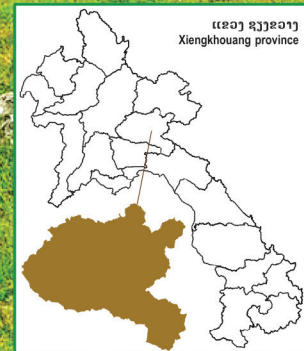
- ພະແນກກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ
- ພະແນກສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ
- ພະແນກອຸດສະຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ



ພາເຂົ້າລາວ
Pha-Khao-Lao
www.phakhaolao.la



ແຂວງຊຽງຂວາງ Xiengkhouang Province ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ານຊີວະນາໆພັນ Strengthening Agro-Biodiversity



ພົນລະເມືອງ 264,263 ຄົນ, ແມ່ຍິງ 49%
47,161 ຄອບຄົວ
6 ຊົນເຜົ່າ
7 ເມືອງ
ເນື້ອທີ່ປ່າປົກຫຸ້ມ 54.9 %
ເນື້ອທີ່ດິນປູກຝັງ 3.35 %
87.9 % ຂອງ ພົນລະເມືອງ ເປັນຊາວກະສິກອນ



ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າກະສິກໍາ, ປ່າໄມ້ ແລະ ພັດທະນາຊຸມນະບົດ
National Agriculture and Forestry Research Institute

ເຂົ້າໄກ່ນ້ອຍ

ເຂົ້າໄກ່ນ້ອຍ ເປັນແນວພັນເຂົ້າພື້ນເມືອງ ທີ່ມີທັງໝົດ 7 ສາຍພັນ ເໝາະສົມກັບສະພາບແວດລ້ອມ ຂອງແຂວງຫົວພັນ . ເຂົ້າໄກ່ນ້ອຍ ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກດີ ຍ້ອນລົດຊາດ ແລະ ກິ່ນຫອມສະເພາະຕົວຂອງມັນ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການເຂົ້າໄກ່ນ້ອຍນັບມື້ນັບເພີ່ມຂຶ້ນ. ເປັນພືດບຸລິມະສິດໜຶ່ງຂອງແຂວງ.

ການຜະລິດ

- ມີການປູກເຂົ້າໄກ່ນ້ອຍ 7 ສາຍພັນທີ່ແຕກຕ່າງກັນໄປຕາມ ສີ, ລົດຊາດ ແລະ ຄວາມຫອມ.
- ເຂົ້າໄກ່ນ້ອຍໄດ້ປູກຢູ່ 5 ເມືອງຄື: ເມືອງແປກ, ເມືອງພຸກດ, ເມືອງຜາໄຊ, ເມືອງຄຳ ແລະ ເມືອງຄຸນ.
- ປະຈຸບັນ ຜົນຜະລິດເຂົ້າໄກ່ນ້ອຍໄດ້ ຈຳນວນ 51,300 ໂຕນ ໃນແຕ່ລະປີ ໃນເນື້ອທີ່ນຳ 12,000 ເຮັກຕາ.
- ປະຈຸບັນການຜະລິດເມັດແນວພັນເຂົ້າໄກ່ນ້ອຍທີ່ມີຄຸນນະພາບແມ່ນໄດ້ປະມານ 21,710 ກິໂລຊຶ່ງລວມມີ: ເມັດພັນບໍລິສຸດ(BS) 123 ກິໂລ, ເມັດພັນພື້ນຖານ(R1) 1,300 ກິໂລ, ເມັດພັນຂຶ້ນທະບຽນ (R2) 2,000 ກິໂລ ແລະ ເມັດພັນຍັງຍືນ(R3) 177,500 ກິໂລເພື່ອໃຫ້ປະຊາຊົນນຳເອົາໄປປຸກຕໍ່ໄປ.

ການຕະຫລາດ

- ຈຳນວນເຂົ້າທັງໝົດທີ່ໄດ້ຂາຍສົ່ງອອກໄປແຂວງອື່ນ ມີ 10,300 ໂຕນ ແລະ ອີກ 10 ໂຕນ ແມ່ນຂາຍຢູ່ພາຍໃນທ້ອງຖິ່ນ.
- ພໍ່ຄ້າ-ແມ່ຄ້າທ້ອງຖິ່ນ ຈຳນວນ 5 ຄົນ ທີ່ເຮັດການຊື້-ຂາຍເຂົ້າໄກ່ນ້ອຍຢູ່ພາຍໃນແຂວງ: ວຽງສິດ, ບຸນນຳ, ວອນ, ວັນ ແລະ ພິມພອນ.
- ລາຄາຂາຍຍົກເຂົ້າໄກ່ນ້ອຍຢູ່ກັບທີ່ ແມ່ນ 3,500-4,000 ກີບຕໍ່ກິໂລ, ສ່ວນລາຄາຂາຍຍ່ອຍຢູ່ຕະຫລາດ ແມ່ນ 5,000-8,000 ກີບຕໍ່ກິໂລ ແລະ ລາຄາຂາຍຍ່ອຍຢູ່ຕາມຮ້ານຄ້າໃຫຍ່ ແມ່ນ 8,000-11,000 ກີບຕໍ່ກິໂລ.

ໂອກາດ

- ຍົກສະມັດຕະພາບການຜະລິດໃນເນື້ອທີ່ນຳທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ.
- ຂະຫຍາຍເພີ່ມເນື້ອທີ່ດິນນຳປູກເຂົ້າໄກ່ນ້ອຍ.
- ນຳໃຊ້ ການຂຶ້ນທະບຽນຍັງຍືນພູມສັນຖານ (GI) ເພື່ອປັບປຸງຂະຫຍາຍການຕະຫລາດ.
- ປັບປຸງເມັດພັນໃຫ້ມີຄຸນນະພາບສູງ.
- ປັບປຸງການຜະລິດເມັດພັນບໍລິສຸດ ຂອງ ເຂົ້າໄກ່ນ້ອຍ ທັງ 7 ສາຍພັນ.
- ການຂະຫຍາຍຕະຫລາດ ອອກໃຫ້ກ້ວາງຂວາງ.



ການລ້ຽງເຜິ້ງ

ນ້ຳເຜິ້ງ ໄດ້ເປັນທ່າແຮງທີ່ສຳຄັນ ແລະ ມີຜົນສຳເລັດ, ຖ້າຫາກມີການປັບປຸງດ້ານການຕະຫລາດ, ມີການຄວບຄຸມຄຸນນະພາບນ້ຳເຜິ້ງ ແລະ ມີການຂະຫຍາຍການລ້ຽງເຜິ້ງ.

ການຜະລິດ

- ມີຜູ້ລ້ຽງເຜິ້ງ ຢູ່ພາຍໃນແຂວງ ປະມານ 500 ຄົນ ແລະ ມີ 15 ກຸ່ມ.
- ໃນທົ່ວແຂວງມີການລ້ຽງເຜິ້ງ ຈຳນວນ 3,163 ຮັງ ທີ່ເປັນແກັດ ແລະ ໂກນ, ຊະນິດເຜິ້ງແມ່ນ Apis cerana.
- ການຜະລິດນ້ຳເຜິ້ງທົ່ວແຂວງ ໄດ້ປະມານ 12,000 ກິໂລ, ລວມເປັນມູນຄ່າຫລາຍກ່ວາ 500 ລ້ານກີບ ໃນແຕ່ລະປີ.
- ປະມານ 4% ຂອງນ້ຳເຜິ້ງ ທີ່ໄດ້ເຮັດການປຸງແຕ່ງ ຢູ່ໃນສູນປຸງແຕ່ງນ້ຳເຜິ້ງ ແລະ ສູນວາງສະແດງນ້ຳເຜິ້ງເມືອງແປກ.
- ການຜະລິດຂີ້ເຜິ້ງ ແລະ ຜະລິດຕະພັນອື່ນໆຈາກເຜິ້ງ ແມ່ນຍັງມີຂໍ້ຈຳກັດ.
- ການສະໜັບສະໜູນທາງດ້ານເຕັກນິກວິຊາການໃຫ້ແກ່ຜູ້ລ້ຽງເຜິ້ງ ຍັງມີຄວາມຈຳກັດ ຊຶ່ງມີພຽງພະນັກງານສັງກັດລັດ ພຽງແຕ່ໜຶ່ງຄົນ ແລະ ຊາວກະສິກອນທີ່ມີຄວາມຊຳນານງານພຽງແຕ່ສາມຄົນເທົ່ານັ້ນ.

ການຕະຫລາດ

- ມີພໍ່ຄ້ານ້ຳເຜິ້ງລາຍໃຫຍ່ພຽງແຕ່ໜຶ່ງຄົນເທົ່ານັ້ນຢູ່ພາຍໃນແຂວງ.
- ໄດ້ມີຜູ້ຊື້ຈຳນວນສອງຄົນທີ່ມາຈາກຕ່າງແຂວງ ແລະ ມີຮ້ານຄ້າຂາຍຍ່ອຍປະມານສິບຮ້ານ ຢູ່ນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ.
- ມາຮອດມື້ນີ້ ຍັງບໍ່ທັນມີຜູ້ຊື້ນ້ຳເຜິ້ງທີ່ມາຈາກຕ່າງປະເທດເລີຍ.
- ມີສອງອົງການຈັດຕັ້ງ (GCDA ແລະ TERRA) ແລະ ໜຶ່ງໂຄງການ (TABI) ທີ່ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນການລ້ຽງເຜິ້ງ.

ໂອກາດ

- ເສີມສ້າງຄວາມສາມາດໃຫ້ເຂັ້ມແຂງ ແກ່ກຸ່ມລ້ຽງເຜິ້ງທີ່ມີຢູ່ໃນປະຈຸບັນ ແລະ ສ້າງຕັ້ງສະມາຄົມໃນລະດັບແຂວງ.
- ສະໜັບສະໜູນການປຸງແຕ່ງເພີ່ມ ເພື່ອເປັນການປັບປຸງຄຸນນະພາບໃຫ້ດີຂຶ້ນ.
- ຂະຫຍາຍການພົວພັນກັບຕະຫລາດ ລວມທັງ ຍົກລະດັບການຮັບຮູ້ ກ່ຽວກັບ ນ້ຳເຜິ້ງຊຽງຂວາງ ແລະ ເຮັດໃຫ້ມີຜູ້ຊື້ຫລາຍຂຶ້ນ.
- ສ້າງຜູ້ຊຽວຊານດ້ານການລ້ຽງເຜິ້ງໃຫ້ຫລາຍຂຶ້ນ.



ໝາກກ້ຽງພື້ນເມືອງ

ໝາກກ້ຽງພື້ນເມືອງ ແມ່ນມີຄວາມຕ້ອງການສູງ ຍ້ອນວ່າມັນເປັນທີ່ນິຍົມຊົມຊອບຂອງຜູ້ບໍລິໂພກທັງຫລາຍເພາະວ່າມັນມີລົດຊາດສົ້ມຫວານບິນກັນ. ມີໂອກາດໃນການຜັນຂະຫຍາຍຜົນປະໂຫຍດເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການດັ່ງກ່າວ ໂດຍການແນະນຳວິທີການປູກໃຫ້ມີຄຸນນະພາບສູງຂຶ້ນ, ປັບປຸງການຄຸ້ມຄອງບົວລະບັດຮັກສາ, ສຸມໃສ່ພັດທະນາທາງດ້ານການຕະຫລາດ ແລະ ເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ກຸ່ມຊາວສວນປູກໝາກກ້ຽງ.

ການຜະລິດ

- ໝາກກ້ຽງພື້ນເມືອງມີ 2 ສາຍພັນທີ່ຕ້ອງການຢູ່ໃນຕະຫລາດ ຄື: ໝາກກ້ຽງຫົວຈຸກ ແລະ ໝາກກ້ຽງເປືອກບາງ.
- ມີ 4 ເມືອງທີ່ເຮັດການປູກໝາກກ້ຽງພື້ນເມືອງ(ເມືອງຜາໄຊ,ເມືອງພຸກດ,ເມືອງຄຸນ ແລະ ເມືອງໜອງ).
- ການຜະລິດໝາກກ້ຽງແມ່ນຍັງມີຂໍ້ຈຳກັດຢູ່ພຽງແຕ່ໃນ 15 ບ້ານ, 142 ຄອບຄົວ ແລະ ໃນເນື້ອທີ່ 79 ເຮັກຕາ.
- ຜົນຜະລິດໃນແຕ່ລະປີ ໄດ້ປະມານ 121.5 ໂຕນ.
- ປະຈຸບັນມີສວນກ້າເບ້ຍໝາກກ້ຽງ ທີ່ເປັນຂອງເອກະຊົນຢູ່ 6 ແຫ່ງ ທີ່ຜະລິດເບ້ຍໝາກກ້ຽງຂາຍໃຫ້ປະຊາຊົນປູກ.
- ການຜະລິດ ແລະ ຄຸນນະພາບໝາກກ້ຽງ ຍັງມີຂໍ້ຈຳກັດ ຍ້ອນຕົ້ນໝາກກ້ຽງບໍ່ມີຄຸນນະພາບ, ຂາດການຄຸ້ມຄອງທີ່ດີ, ມີພະຍາດ, ແມງໄມ້, ຂາດຝຸ່ນ ແລະ ດ້ານຊົນລະປະທານ.

ການຕະຫລາດ

- ຜົນຜະລິດແມ່ນໄດ້ຂາຍອອກຈາກສວນໂດຍກົງໃຫ້ແກ່ຜູ້ເກັບຊື້ ແລະ ຂາຍຕາມແຄມທາງ 5 ຈຸດ.
- ໝາກກ້ຽງແມ່ນມີຂາຍຢູ່ໃນຕະຫລາດຂອງເມືອງ ແລະ ແຂວງໂດຍຜູ້ຄ້າທີ່ໄດ້ເກັບຊື້ເອົາມາຈາກສວນ .
- ລາຄາ ແມ່ນບໍ່ແນ່ນອນ ຍ້ອນວ່າ ຜູ້ຜະລິດຍັງບໍ່ທັນມີການຮ່ວມມືດ້ານການຕະຫລາດທີ່ດີເທື່ອ.
- ພະແນກ, ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ໄດ້ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫລືອດ້ານການຕະຫລາດໃຫ້ແກ່ຊາວສວນ.

ໂອກາດ

- ຕ້ອງໄດ້ປັບປຸງການຄຸ້ມຄອງບົວລະບັດຮັກສາສວນໝາກກ້ຽງ ແລະ ເບັ້ງພັນໃຫ້ມີຄຸນນະພາບດີ.
- ຍົກສູງຄວາມຮູ້ ແລະ ການນຳໃຊ້ວິທີການຜະລິດແບບອິນຊີ ລວມທັງ ການສົ່ງເສີມວິທີການນຳໃຊ້ແມງໄມ້ທີ່ເປັນປະໂຫຍດ.
- ປັບປຸງຍຸດທະສາດການຕະຫລາດ ໂດຍການໂຄສະນາແນະນຳ, ນຳສະເໜີ ແລະ ການຮ່ວມມືກັນຂອງຊາວກະສິກອນ.
- ຂະຫຍາຍການປູກໝາກກ້ຽງແນວພັນອື່ນທີ່ເປັນທ່າແຮງໃສ່ນ້ຳຕື່ມ.

